

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Dvořáka a soudců Mgr. Ondřeje Bartoše a Mgr. et Mgr. Jaroslava Vávry ve věci

žalobce: V. P., narozený X
státní příslušnost Ukrajina
bytem X
korespondenční adresa X

proti
žalovanému: Ministerstvo vnitra, IČ 7064
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 6. 2022, č. j. OAM-6571-11/DP-2022,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou, podanou u Krajského soudu v Hradci Králové dne 8. 8. 2022, domáhal přezkumu shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým podle § 46 odst. 3 ve spojení s § 56 odst. 2 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců (dále jen „zákon o pobytu

cizinců“) nebylo žalobci uděleno povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny z důvodu nesplnění podmínky trestní zachovalosti.

II. Shrnutí argumentace obsažené v žalobě

2. Žalobce navrhoval zrušení napadeného rozhodnutí. Namítal, že je jím významně zasaženo do jeho rodinného života, když s manželkou spolu nemohou trvale žít, vyřešit společný domov a zaměstnání v místě bydliště. Rozhodnutí považoval žalobce za nepřiměřeně přísné, když podmínka přiměřenosti nebyla žalovaným dostatečně posouzena, a to vzhledem k druhu spáchané trestné činnosti. Žalobce dále namítal, že bylo porušeno jeho právo nahlížet do spisu podle § 38 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“). Žalobce obdržel výzvu k seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí, ale ze strany žalovaného mu nebyl přes několik telefonických urgencí sdělen termín pro nahlédnutí do spisu.

III. Shrnutí vyjádření žalovaného

3. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby. Poukázal na důvod zamítnutí žádosti žalobce spočívající v existenci pravomocného odsouzení za trestný čin. S přiměřeností dopadu rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce se žalovaný vypořádal v napadeném rozhodnutí. Zopakoval, že k zásahu do rodinného života žalobce dojít nemůže, neboť ten se doposud na území České republiky neodehrával. K uzavření manželství žalobce došlo v červnu 2021, žádost o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem sloučení rodiny byla podána v únoru 2022, tedy bude zachován současný stav, kdy manželé dlouhodobě nepobývali společně na území jednoho státu, ale zřejmě se navštěvovali. Vzhledem ke skutečnosti, že žalobce má povolení pobytu na Slovensku, nejedná se o velkou vzdálenost mezi manželi. Žalovaný upozornil, že žalobce byl dne 7. 6. 2022 pravomocně odsouzen za úmyslný trestný čin maření výkonu úředního rozhodnutí, což svědčí o tom, jaký má žalobce respekt k rozhodnutí orgánů státní moci České republiky. Žalovaný nesouhlasil, že by žalobci bylo znemožněno nahlédnout do spisu. Možnosti vyjádření se k podkladům rozhodnutí žalobce nevyužil.

IV. Posouzení věci krajským soudem

4. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.). V souladu s § 75 odst. 1 a 2 s. ř. s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Ve věci rozhodl bez nařízení jednání za splnění podmínek § 51 s. ř. s.
5. Žaloba není důvodná.
6. Žalobce v žalobě vymezil dva žalobní body. Krajský soud se nejprve zabýval žalobní námitkou týkající se nedostatečného posouzení přiměřenosti dopadu rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce.
7. Podle § 46 odst. 3 zákona o pobytu cizinců pro povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny nebo za účelem vědeckého výzkumu platí obdobně odstavce 1 věta druhá a § 55 odst. 1, § 56 odst. 1 písm. a) až c), e), g), h), l) a m)), § 56 odst. 2 písm. a) a § 62 odst. 1 vztahující se na dlouhodobé vízum.

8. Podle § 56 odst. 3 písm. a) zákona o pobytu cizinců dlouhodobé vízum, s výjimkou víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území z důvodu podle § 33 odst. 3, ministerstvo cizinci neudělí, jestliže nesplňuje podmínku trestní zachovalosti (§ 174), za podmínky, že důsledky neudělení dlouhodobého víza budou přiměřené důvodu pro neudělení dlouhodobého víza. Při posuzování přiměřenosti ministerstvo přihlíží zejména k dopadům tohoto neudělení do soukromého a rodinného života cizince.
9. Podle § 174 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců se za trestně zachovalého pro účely tohoto zákona považuje cizinec, který nemá ve výpisu z evidence Rejstříku trestů záznam, že byl pravomocně odsouzen za spáchání trestného činu.
10. Podle § 174a odst. 1 zákona o pobytu cizinců při posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán zohlední zejména závažnost nebo druh protiprávního jednání cizince, délku pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ke státu jeho posledního trvalého bydliště. Účastník řízení je povinen v rámci řízení poskytnout ministerstvu veškeré relevantní informace potřebné k posouzení přiměřenosti vydaného rozhodnutí.
11. Podle zjištění správního orgánu z výpisu rejstříku trestů ČR ze dne 13. 4. 2022 byl žalobce odsouzen v trestní věci vedené u Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou pod sp. zn. 11 T 10/2022 za přečin ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 148 odst. 1 trestního zákoníku, za který mu byl uložen peněžitý trest a trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel v délce trvání 1 roku a 6 měsíců. Rozsudek nabyl právní moci 21. 6. 2021. Na základě této skutečnosti správní orgán správně konstatoval, že žalobce nesplňuje podmínku trestní zachovalosti, čímž byl naplněn důvod pro neudělení povolení k dlouhodobému pobytu za účelem sloučení rodiny podle § 46 odst. 3 ve spojení s § 56 odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců.
12. Povolení k dlouhodobému pobytu by bylo i přes právě uvedenou skutečnost možno vydat v případě, že by důsledky neudělení dlouhodobého pobytu byly nepřiměřeným zásahem do soukromého či rodinného života žalobce. Správní orgán tak měl povinnost míru přiměřenosti dopadů do soukromého a rodinného života žalobce vážit. Jak vyplývá z odůvodnění napadeného rozhodnutí, žalovaný se touto otázkou při rozhodování zabýval: příslušné úvahy jsou popsány na str. 2 a 3 napadeného rozhodnutí. Žalovaný zde hodnotí vazbu žalobce k území České republiky i to, zda by vůbec byl žalobcův soukromý a rodinný život narušen.
13. Z judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že při posuzování přiměřenosti dopadů není nutné výslovně hodnotit všechna kritéria uvedená v § 174a zákona o pobytu cizinců, ale je třeba výslovně zohlednit pouze důvody, které jsou v daném případě specifické a vyplývají z průběhu řízení (viz rozsudek ze dne 4. 4. 2019, č. j. 9 Azs 72/2019 - 37, nebo ze dne 14. 3. 2019, č. j. 7 Azs 554/2018 - 36). Kvalita poměrování přiměřenosti dopadů s právem na soukromý a rodinný život je pak přímo odvislá od množství a kvality informací, které má správní orgán k dispozici.
14. V souvislosti se shora uvedeným také podle judikatury Nejvyššího správního soudu platí, že v daném správním řízení leží důkazní břemeno primárně na žalobci, nikoliv na

správním orgánu (viz rozsudek NSS č. j. 2 As 17/2009 – 60 ze dne 4. 11. 2009, č. j. 8 Azs 111/2017 – 36 ze dne 15. 11. 2017).

15. Žalobce nic bližšího ke svému soukromému či rodinnému životu neuvedl; proto hodnotil žalovaný přiměřenost dopadu neudělení povolení k dlouhodobému pobytu v intencích toho, co mu bylo o žalobci známo ze správního řízení. Žalovaný takto vyhodnotil, že nevydáním povolení k dlouhodobému pobytu nebude jeho soukromý a rodinný život nepřiměřeně zasažen, když vycházel ze skutečnosti, že jediná vazba žalobce k území České republiky je manželka žalobce, pobývající na území České republiky na základě zaměstnanecké karty, která zde doposud pobývala sama s dostatečným vlastním finančním zabezpečením. V tomto případě žalovaný neshledal, že by neudělení povolení k dlouhodobému pobytu žalobce znamenalo nepřiměřený zásah do jeho soukromého a rodinného života oproti současnému stavu. Žalovaný vzal také do úvahy i skutečnost, že žalobce disponuje povolením k dlouhodobému pobytu na území Slovenské republiky, což – vzhledem k možnosti volného pohybu v Schengenském prostoru – umožňuje jeho styky s manželkou prakticky bez omezení. Krajský soud k tomu doplňuje, že z žalobní argumentace vyplývá, že společné soužití v České republice manželé teprve do budoucna plánovali, a sám žalobce v žalobě připustil, že je v souladu se zákonem o pobytu cizinců oprávněn ke krátkodobějším pobytům na území České republiky.
16. Za situace, kdy žalovaný jednak provedl hodnocení závažnosti protiprávního jednání žalobce a kdy žalobce ve správním řízení neuvedl žádné skutečnosti, které by nasvědčovaly tomu, že by předmětné rozhodnutí bylo nepřiměřené z důvodu jiného kritéria, než je jeho zevrubně posouzená rodinná situace, a ani v žalobě neuvádí žádné jiné konkrétní skutečnosti nezohledněné správním orgánem, které by mohly mít vliv na posouzení dopadů do jeho soukromého a rodinného života, nelze jeho žalobní námitce přisvědčit. Trestný čin proti životu a zdraví, kterého se žalobce dopustil, spadá do typově závažnější skupiny trestné činnosti; nelze jej proto bagatelizovat, jak o to usiluje žalobní argumentace, a to ani navzdory tomu, že žalobce tento trestný čin spáchal v nedbalosti.
17. Druhá žalobní námitka, kterou se krajský soud zabýval, se týkala porušení práva žalobce na nahlížení do spisu.
18. Podle § 38 odst. 1 věty první správního řádu mají účastníci a jejich zástupci právo nahlížet do spisu, a to i v případě, že je rozhodnutí v právní moci (§73).
19. Z obsahu správního spisu krajský soud zjistil, že žalobci byla dne 27. 5. 2022 doručena výzva k seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí. Ve výzvě byly podklady rozhodnutí specifikovány, byla uvedena možnost žalobce se k nim vyjádřit a také možnost nahlédnout do spisu s tím, že je třeba předem o termín písemně požádat správní orgán. Pokud žalobce tvrdí, že nebylo možno se se správním orgánem domluvit na termínu nahlédnutí do spisu telefonicky, pak však žalobci nic nebránilo, aby žádost o termín nahlédnutí do spisu zaslal správnímu orgánu písemně či se k nahlédnutí rovnou dostavil osobně. Ostatně takto to žalobce učinil následně po vydání napadeného rozhodnutí, kdy správní orgán o nahlédnutí požádal písemně. Před vydáním rozhodnutí právo nahlížet do spisu nebylo realizováno toliko v důsledku žalobcovy nedostatečné aktivity, což nelze přičítat k tíži správnímu orgánu. Žalobní námitka tak není důvodná. Krajský soud neprovedl důkaz žalobcem přiloženou listinou obsahující seznam hovorů z mobilního telefonu žalobce na telefonní číslo 974 801 801, neboť skutečnost, že žalobce telefonicky

kontaktoval správní orgán, nevypovídá nic o tom, co bylo předmětem jejich hovoru, resp. zda byl řešen termín nahlédnutí do spisu, jak uvádí žalobce.

20. Na závěr – nad rámec nutného – krajský soud ještě podotýká, že ze správního spisu vyplývá, že dne 7. 6. 2022, tj. ještě před vydáním napadeného rozhodnutí, nabyl právní moci trestní příkaz Okresního soudu v Hradci Králové č. j. 7 T 33/2022 – 26, kterým byl žalobce shledán vinným ze spáchání přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku a byl odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 6 měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu 24 měsíců a byl mu uložen trest zákazu řízení motorových vozidel na dobu 24 měsíců. Tento trestní příkaz nebyl důvodem pro nevydání povolení k dlouhodobému pobytu, neboť v době vydání napadeného rozhodnutí jeho vydání nebylo žalovanému známo. Pro krajský soud je však pro posouzení věci zásadní skutkový a právní stav v době vydání napadeného rozhodnutí. V této souvislosti tedy nelze přehlédnout stupňující se vývoj žalobcova protiprávního jednání od nedbalostního po jednání, kterým úmyslně porušuje rozhodnutí orgánu veřejné moci státu, v němž usiluje o dlouhodobý pobyt. Tento vývoj svědčí o žalobcově disrespektu k právnímu řádu České republiky. V takovém případě pak musí nad hlediskem možného zásahu do soukromého a rodinného života žalobce převážít hledisko jeho nebezpečnosti pro veřejný pořádek.

V. Závěr a náklady řízení

21. Krajský soud z výše uvedených důvodů shledal, že námitky uplatněné žalobcem jsou nedůvodné. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu dle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s.
22. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch; žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Rozsudek, který byl doručen účastníkům, je v právní moci.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Pardubicích 7. listopadu 2022

JUDr. Jan Dvořák v. r.
předseda senátu